

lidt over det, men fandt dog, det var for galt, om Lovforslaget skulde strande paa, at en enkelt Person havde modtaget 5 Kr. af den frie Fattigkasse for flere Aar tilbage. — Jeg skal nævne endnu et Eksempel, som viser, at man fuldstændig har forandret Standpunkt med Hensyn til Kravene til de Personers Kvalifikationer, som søger Indfødsret. I Rigsdagssamlingen 1898—99 var der paa Indfødsretslovsforslaget opført en Person, der var født i 1850 og indvandret hertil i 1879; han havde altsaa været her i Landet i ca. 20 Aar. At det ikke var en Person, som var faret rundt omkring i Landet som hjemløs, viser den Omstændighed, at han havde haft fast Ophold i Holstebro i 16 Aar og derefter i Vejle i 4 Aar. Men han havde haft Børn liggende paa Sygehuset, og Fattigvæsenet havde i 1888, altsaa en 10—11 Aar tilbage i Tiden, givet ham 80 Kr. til at betale Udgifterne ved dette Sygehusophold. Derfor strøg man denne Person af Lovforslaget i Landstinget, og det var den eneste Grund dertil. Folketinget billigede, at Landstinget havde strøget ham, det glemte den ærede Ordfører at oplyse. Det, jeg har skildret, vidner om en ganske anden Maade at behandle Sagerne paa end den, man nu følger.

Det vilde trætte alt for meget at gennemgaa alle de Personer, der findes paa Lovforslaget i Aar, men jeg skal dog oplyse, at der paa det er opført 66 Personer, der har faaet almindelig Fattighjælp, og der er opført 20 Personer, som har faaet Hjælp af De fattiges Kasse. Naar Landstinget ikke har strøget dem, synes jeg, at man ikke ret vel kan staa frem og sige, at man nu følger de samme Regler, som man fulgte i 1894—95, da man strøg en Person af Lovforslaget, fordi han havde faaet i alt 5 Kr. af de fattiges Kasse. Nu skal jeg ikke oplyse, hvor store Beløb alle disse Personer har faaet, det vilde trætte for meget, men jeg skal oplyse det for enkelte Vedkommende. Den Person, der er opført paa det i Landstinget fræsatte Lovforslag under Nr. 148, er født i 1855 og indvandret til Danmark i 1875; han har i Perioden 1891—1906 modtaget Fattighjælp — ikke Hjælp af Den frie Fattigkasse — til et Beløb af i alt 3,748 Kr. 25 Øre; det er dog et ganske andet Princip, man her har fulgt, end da man i 1894—95 strøg en Person af Lovforslaget, fordi han for lang Tid tilbage havde modtaget 5 Kr. af Den frie Fattigkasse. En anden Person, der er opført paa det forelagte Lovforslag under Nr. 256,

har saa sent som i 1911 modtaget 122 Kr. 40 Øre i Fattighjælp. Nr. 338, der er født i 1849 og indvandrede hertil i 1887, har i Tidsrummet 1901—05 modtaget 487 Kr. 34 Øre. Nr. 346 har i 1904 modtaget 605 Kr. Det er ikke Smaabeløb, det her drejer sig om, og det er ikke Hjælp af de frie Fattigkasser, men det er almindelig Fattighjælp, der er ydet. Nr. 406 har i 1913—14, altsaa i Fjor og indeværende Aar, modtaget 270 Kr. Man kan ikke se af Anmærkningerne til Lovforslaget — jeg har ikke undersøgt det i Bilagene, der kunde man maaske se det —, om han endnu faar denne Understøttelse; i hvert Fald er den først ophørt sent i Juni Maa-ned eller tidligt i Juli; i Juni har han faaet Understøttelse. Nr. 425 har i 1907—12, altsaa for indtil to Aar siden, modtaget 763 Kr. 60 Øre, og det er ikke oplyst, at Beløbet er eftergivet eller tilbagebetalt; dette gælder ogsaa flere af de andre. Nr. 594 har modtaget 68 Kr. af Fattigvæsenet i 1907; i 1911 er der ydet ham Understøttelse af den kommunale Hjelpekasse. Om denne Understøttelse er ophørt, ser man heller ikke af Anmærkningerne, det kan være, at det fremgaa af Bilagene, men dem har jeg, som sagt, ikke haft Tid til at gennemgaa.

Efter disse Oplysninger tror jeg, at man ikke ret vel kan fastholde den Paa-stand, at Tinget nu følger de samme Regler som tidligere. Jeg tror heller ikke, man med nogen som helst Ret kan hævde, at vi har forandret Standpunkt, fordi vi forlanger Ansørgernes Forhold undersøgt. Jeg kunde endvidere oplyse, at den Person, som har modtaget de 3,748 Kr. 25 Øre, kunde der maaske ogsaa være andet at sige paa med Hensyn til hans personlige Vandel; han har nemlig været idømt 8 Dages simpelt Fængsel for Vold; det er dog ingen Anbefaling for ham. Det hedder ganske vist, at der forelaa Nødværge, men Domstolene har altsaa dog ikke fundet, at det var berettiget Nødværge. Jeg har, som sagt, indskrænket mig til nogle enkelte Eksempler for at vise, at det er berettiget, at Landstinget har stillet Krav om en nærmere Undersøgelse af Ansørgernes Forhold. Mine Partifæller og jeg har fuldt ud kunnet slutte os dertil; vi er enige i, at det grundigt bør undersøges, hvilke Regler man følger, og i, at der maa kræves en grundig Undersøgelse, for at man kan faa Klarhed over, om vi her følger nogenlunde de samme Regler, som man følger i andre Lande. Det er det hele, vi forlanger. Vi stiller ikke noget